

Bilag 6

Selvstyrets bemærkninger i relation til implementering i Grønland er anført med fed tekst under de enkelte artikler.

Bekendtgørelse om Danmarks ratifikation af den af den Internationale Arbejdskonference i Geneve i året 1949 vedtagne konvention om retten til at organisere sig og føre kollektive forhandlinger (* 1)

BKI nr 2 af 04/01/1957 (Gældende)

Lovgivning som forskriften vedrører

Ingen

Senere ændringer til forskriften**Den fulde tekst**

Bekendtgørelse om Danmarks ratifikation af den af den Internationale Arbejdskonference i Geneve i året 1949 vedtagne konvention om retten til at organisere sig og føre kollektive forhandlinger (* 1)

Ved kgl. resolution af 22. juli 1955 har Danmark ratificeret ovennævnte konvention, hvis tekst lyder som følger:

Oversættelse.

Konvention (nr. 98) om retten til at organisere sig og føre kollektive forhandlinger.

Den internationale Arbejdsorganisations generalkonference, som er blevet sammenkaldt i Geneve af Det internationale Arbejdsbureaus styrelsesråd, og som er trådt sammen til sit 32. møde den 8. juni 1949,

som har truffet beslutning om vedtagelsen af visse forslag om gennemførelsen af principperne for retten til at organisere sig og føre kollektive forhandlinger, der er optaget som fjerde punkt på mødets dagsorden, og som har besluttet, at disse forslag skal tage form af en international konvention,

vedtager i dag den 1. juli 1949 følgende benævnes konventionen af 1949 om retten til at organisere sig og føre kollektive forhandlinger:

Generelt: Beskæftigelsesministeriet har i notat af marts 2013 (side 10-11) udtalt, at storskalalovens bestemmelser er inden for rammerne af konvention nr. 98 (og 87).

Artikel 1.

1. Arbejderne skal på fyldestgørende måde med hensyn til deres beskæftigelse beskyttes mod foranstaltninger, der går ud på at modarbejde fagforeninger.

Den beskyttelse skal i særdeleshed ydes mod foranstaltninger, der går ud på

- a) at gøre beskæftigelsen af en arbejder betinget af, at han ikke melder sig ind i en fagforening, eller at han ophører med at være medlem af en sådan forening;
- b) at afskedige eller på anden måde skade en arbejder på grund af hans medlemskab af fagforening eller som følge af deltagelse i fagforeningsvirksomhed uden for arbejdstiden eller - med arbejdsgiverens samtykke - i arbejdstiden.

Bestemmelsen må betragtes som implementeret a) hovedaftaler, b) det fagretslige system samt c) det civile retssystem. Det kan overvejes, om det er nødvendigt at gennemføre lovgivning svarende til den danske lov om eksklusivt aftaler (lov om foreningsfrihed på arbejdsmarkedet, lovbkg. nr. 424 af 8 maj 2006). Bestemmelsen her tager sigte på forholdet arbejdsgiver/arbejdstager, ikke forholdet mellem arbejdstagerorganisationer og Danmark har levet uden foreningsfrihedsloven indtil 1. juli 1982. . Det er derfor formentlig ikke nødvendigt at gennemføre lovgivning svarende til den danske foreningsfrihedslov.

Artikel 2.

Arbejder- og arbejdsgiverforeninger skal med hensyn til deres oprettelse, drift eller administration på fyldestgørende måde beskyttes mod hinandens indblanding, hvad enten denne sker direkte eller gennem repræsentanter eller medlemmer.

2. I særdeleshed skal foranstaltninger, der går ud på at fremme oprettelse af arbejdsorganisationer, der beherskes af arbejdsgivere eller arbejdsgiverorganisationer, eller at støtte arbejderorganisationer økonomisk eller på anden måde, med det formål at bringe disse organisationer under arbejdsgivernes eller arbejdsgiverorganisationernes kontrol, anses for indblanding i den i nærværende artikel omhandlede forstand.

Afsnit 1 of 2 er implementeret via hovedaftaler.

Artikel 3.

Der skal om nødvendigt oprettes et organ, tilpasset efter forholdene i det enkelte land, til at sikre gennemførelsen af retten til at organisere sig, som defineret i de foregående artikler.

Artiklen kræver efter sin ordlyd ikke særlig implementeringstiltag ("om nødvendigt"), men må i øvrigt anses for implementeret via hovedaftaler, det fagretslige system samt det civile retssystem.

Artikel 4.

Der skal om nødvendigt træffes foranstaltninger, tilpasset efter forholdene i det enkelte land, til at opmuntre og fremme fuld udvikling og benyttelse af et organ for frivillige forhandlinger mellem

arbejdsgivere eller arbejdsgiverorganisationer og arbejderorganisationer med henblik på regulering af arbejdsvilkårene gennem kollektive overenskomster.

Artiklen kræver efter sin ordlyd ikke særlig implementeringstiltag ("om nødvendigt") og må i øvrigt anses for implementeret via hovedaftaler (med bestemmelser om mæglingsmand)

Artikel 5.

1. Der skal ved nationale love eller administrative forskrifter træffes bestemmelser om, i hvilket omfang de ved nærværende konvention hjemlede garantier finder anvendelse på de væbnede styrker og politiet.

2. I medfør af de i artikel 19, stk. 8, i Den internationale Arbejdsorganisations statut indeholdte princip skal en medlemsstats ratifikation af nærværende konvention ikke anses for at berøre nogen gældende lov, retsafgørelse, sædvane eller overenskomst, hvorefter medlemmer af de væbnede styrker eller politiet nyder en ved nærværende konvention garanteret ret.

Den i Den statslige tjenestemandslov for Grønland er i overensstemmelse med bestemmelsen. Politi og militær er i øvrigt reguleret af dansk lovgivning (og er dermed i overensstemmelse med bestemmelsen).

Artikel 6.

Nærværende konvention omfatter ikke de i statens tjeneste beskæftigede personer og skal ej heller på nogen måde kunne fortolkes til skade for deres rettigheder eller stilling.

Kræver efter sit eget indhold ikke særlige implementeringstiltag. I Grønland må "statens tjeneste" formentlig også omfatte "selvstyrets tjeneste."

Artikel 7.

De officielle ratifikationer af nærværende konvention skal fremsendes til Det internationale Arbejdsbureaus generaldirektør til indregistrering.

Artikel 8.

1. Nærværende konvention er kun bindende for de medlemmer af Den internationale Arbejdsorganisation, hvis ratifikationer er blevet indregistreret af generaldirektøren.

2. Den træder i kraft 1 år efter det tidspunkt, da 2 medlemmers ratifikationer er blevet indregistreret af generaldirektøren.

3. Derefter træder nærværende konvention i kraft for enhver medlemsstat 1 år efter datoen for indregistreringen af dens ratifikation.

Artikel 9.

1. De erklæringer, der fremsendes til Det internationale Arbejdsbureaus generaldirektør i medfør af artikel 35, stk. 2, i Den internationale Arbejdsorganisations statut, skal angive:

- a) de territorier, for hvis vedkommende den pågældende medlemsstat forpligter sig til at gennemføre konventionens bestemmelser uden modifikationer;
- b) de territorier, for hvis vedkommende den forpligter sig til at gennemføre konventionens bestemmelser med modifikationer, tilligemed en nærmere redegørelse for disse modifikationer;
- c) de territorier, for hvis vedkommende konventionen ikke kan gennemføres, og i disse tilfælde motiveringen for, at den ikke kan gennemføres;
- d) de territorier, med hensyn til hvilke den forbeholder sig sin stilling, indtil spørgsmålet er blevet nærmere overvejet.

Ved ratificering for Grønland (ophævelse af territorielt forbehold) skal det angives som anført i a).

2. De i nærværende artikels stk. 1, a) og b) omhandlede forpligtelser skal betragtes som en integrerende del af ratifikationen og skal have virkning som ratifikation.

3. Enhver medlemsstat kan til enhver tid ved afgivelse af en senere erklæring helt eller delvis ophæve de forbehold, den i henhold til b), c) eller d) i nærværende artikels stk. 1 har taget i sin oprindelige erklæring.

4. Enhver medlemsstat kan i de perioder, hvor konventionen i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 11 kan opsiges, til generaldirektøren fremsende den erklæring, der i andre henseender modificerer indholdet af en tidligere afgivet erklæring, og som angiver den nuværende stilling med hensyn til de deri omhandlede territorier.

Artikel 10.

1. De erklæringer, der fremsendes til *Det internationale Arbejdsbureaus generaldirektør i medfør af artikel 35, stk. 4 eller 5 i Den internationale Arbejdsorganisations statut, skal angive, om konventionens bestemmelser vil blive gennemført på det pågældende territorium med eller uden modifikationer; såfremt det angives i erklæringen, at konventionens bestemmelser vil blive gennemført med modifikationer, skal de nævnte modifikationer nærmere angives.

2. Vedkommende medlemsstat(er) eller internationale myndighed kan til enhver tid ved afgivelse af en senere erklæring helt eller delvis give afkald på retten til at påberåbe sig de i en tidligere afgivet erklæring anførte modifikationer.

3. Vedkommende medlemsstat(er) eller internationale myndighed kan på et tidspunkt, hvor konventionen i medfør af bestemmelserne i artikel 11 kan opsiges, til generaldirektøren fremsende en erklæring, der i andre henseender modificerer indholdet af en tidligere afgivet erklæring, og som angiver den nuværende stilling med hensyn til konventionens gennemførelse.

Artikel 11.

1. En medlemsstat, som har ratificeret nærværende konvention, kan ved afgivelse af en erklæring, der fremsendes til Det internationale Arbejdsbureaus generaldirektør til indregistrering, opsiges den efter 10 års forløb fra den dato at regne, da konventionen første gang træder i kraft. En sådan opsigelse træder først i kraft 1 år efter datoen for dens indregistrering.

2. Enhver medlemsstat, som har ratificeret nærværende konvention, og som ikke inden 1 år efter udløbet af den i foregående stykke omhandlede 10-års periode benytter sig af den i nærværende artikel hjemlede opsigelsesret, er forpligtet i endnu et tidsrum af 10 år og kan derefter opsiges nærværende konvention ved udløbet af hver 10-års periode i overensstemmelse med de i nærværende artikel fastsatte bestemmelser.

Artikel 12.

1. Det internationale Arbejdsbureaus generaldirektør skal underrette alle Den internationale Arbejdsorganisationens medlemmer om indregistreringen af de ratifikationer, erklæringer og opsigelser, der tilsendes ham af organisationens medlemmer.

2. Samtidig med, at generaldirektøren underretter organisationens medlemmer om ratifikation nr. 2, skal han henlede medlemmernes opmærksomhed på konventionens ikrafttrædelsesdato.

Artikel 13.

Det internationale Arbejdsbureaus generaldirektør skal i medfør af artikel 102 i De Forenede Nationers pagt give De Forenede Nationers generalsekretær detaljerede oplysninger om de ratifikationer, erklæringer og opsigelser, som indregistreres af ham i medfør af bestemmelserne i de foregående artikler.

Artikel 14.

Ved udløbet af hver 10-års periode efter nærværende konventions ikrafttrædelse skal Det internationale Arbejdsbureaus styrelsesråd forelægge en rapport om gennemførelsen af nærværende konvention for generalkonferencen og overveje ønskeligheden af at sætte spørgsmålet om en fuldstændig eller delvis revision af den på konferencens dagsorden.

Artikel 15.

1. Såfremt konferencen vedtager en ny konvention, der helt eller delvis reviderer nærværende konvention, skal, medmindre den nye konvention bestemmer andet,

- a) en medlemsstats ratifikation af den nye, reviderede konvention ipso jure medføre en øjeblikkelig opsigelse af nærværende konvention uanset bestemmelserne i artikel 11 ovenfor, såfremt og så snart den nye, reviderede konvention træder i kraft;
- b) nærværende konvention ikke længere kunne ratificeres af medlemsstaterne fra den dato at regne, da den nye reviderede konvention træder i kraft.

2. Nærværende konvention skal under alle omstændigheder forblive i kraft, som den foreligger med hensyn til form og indhold, for de medlemsstater, der har ratificeret den, men som ikke har ratificeret den reviderede konvention.

Artikel 16.

De engelske og franske gengivelser af nærværende konventions tekst har samme gyldighed.

Foruden af Danmark, hvis ratifikationsinstrument deponeredes den 15. august 1955, er konventionen ratificeret af følgende lande: Argentina, Belgien, Brasilien, Cuba, Den dominikanske Republik, Finland, Frankrig, Forbundsrepublikken Tyskland, Guatemala, Honduras, Island, Irland, Japan, Norge, Pakistan, Philippinerne, Storbritannien, Sverige, Tyrkiet, Den ukrainske Socialistiske Sovjetrepublik, Unionen af Socialistiske Sovjetrepublikker, Uruguay, Ægypten og Østrig.

Konventionen er i medfør af art. 8, stk. 3, for Danmarks vedkommende trådt i kraft den 15. august 1956.

Udenrigsministeriet, den 4. januar 1957.

H.C.Hansen.

Redaktionelle noter

(* 1) 'Andre landes senere tiltrædelse af konventionen fremgår af ILO's liste, der udgives årligt pr. 31. december. Oplysninger fra listen kan indhentes bl.a. fra Arbejdsministeriet eller Udenrigsministeriet, der begge vil kunne undersøge tiltrædelser i det løbende år.'